

Naše noviny

Bílá Lhota • Červená Lhota • Hrabí • Hradečná • Měník • Pateřín • Řimice

LÉTO 2021 • ROČNÍK 17 • ČÍSLO 68 • VYDÁVÁ OBEC BÍLÁ LHOTA • E-MAIL: OBEC@BILALHOTA.CZ

Periodický tisk obce Bílá Lhota

10. června

Čtvrtletník

za období 1. 4. 2021 – 30. 6. 2021

Crháková Zdenka – Bílá Lhota
Vildnerová Marta – Měník
Žváček Jiří – Řimice
Aleš Pavel – Řimice
Neset Jiří – Hrabí
Paták Jaroslav – Hradečná
Žbánek Stanislav – Bílá Lhota
Vytřísal Josef – Bílá Lhota
Nevrlý Emanuel – Řimice

Kusá Marie – Řimice
Hron Jaroslav – Červená Lhota
Nevrlý Emanuel – Řimice
Borovičková Jana – Řimice
Zapletalová Eva – Řimice
Plesníková Jana – Červená Lhota
Neubauerová Anna – Pateřín
Pospíšil Josef – Měník
Balcárková Magda – Bílá Lhota

***Jubilantům ze srdce gratulujeme a přejeme hodně zdraví,
pohody a optimismu do dalších let.***

VÍTÁNÍ NOVÝCH OBČÁNKŮ:

Dne 30. 5. 2021 se v Arboretu Bílá Lhota uskutečnilo vítání nových občánek. Starosta Jan Balcárek jménem obce přivítal nové občánky obce a popřál jak dětem, tak jejich rodičům šťastný a spokojený život plný lásky, úcty, tolerance a vzájemného pochopení.

Rodiče pro děti obdrželi malý dárek a upomínkový předmět na tento den. Slavnostní přivítání zpestřily děti MŠ Bílá Lhota, které vystoupily s pásmem krásných písní a básní, za což jim touto cestou děkujeme.

Mezi občánky byly přivítány:

Miriam BUKNOVÁ

Dominik FABIAN

Sabina JAVORSKÁ

Amálie JÍCHOVÁ

Erik FISCHER

Eliška SOBOTKOVÁ

Tomáš BOŘIL

Silvie KUBOVÁ

Lukáš LAKOMÝ

Vojtěch NEDOZRÁL

Adam ŠKUREK

ZŠ BÍLÁ LHOTA NA KONCI ŠKOLNÍHO ROKU 2020/2021

Kladu si otázku, jak začít hodnocení školního roku, který se nám právě chýlí ke konci. V předchozích vydáních Bělolhotských novin jsem popisoval, jak postupně zavíráme a otvíráme, děti do školy chodí a pak zase nechodí. V druhé polovině letošního školního roku se k tomu ještě přidaly roušky, respirátory a testování.

Byl to opravdu velmi zvláštní rok. Online výuka po většinu školního roku pro žáky třetího až devátého ročníku. Prvnáci a druháci byli naštěstí většinou ve škole, avšak také se zkušeností s online výukou. Všichni si budou dobře pamatovat následující výroky při videohodinách:

„Jste tam?“ „Slyšíte mě?“ „Paní učitelko, vy nějak chrčíte.“ „Pane učitelu, vy se mi sekáte.“ „Omlouvám se, spadla mi wifina a večera nám vůbec nešel internet.“ „Mně nejde kamera.“ „Omlouvám se, musel jsem jít zamíchat polívku.“ „Zamávejte, jestli mě slyšíte.“ A mnoho dalších perliček a perel.

Zažili jsme opravdu náročné podmínky pro žáky, rodiče i učitele. Čekání na mimořádná opatření vlády. Optimistická očekávání příchodu žáků do školy a trpká procitnutí do reality s dalšími týdny distanční výuky.

Nakonec jsme se však dočkali a po pár týdnech rotační výuky máme všechny žáky ve škole. Konečně! Samozřejmě, že není vše probráno a nějaké mezírky se objevují, ale jsme rádi, že máme přímý kontakt se žáky. Musím je pochválit, že po návratu do školy pracují ve velké většině velmi dobře a věřím, že školní rok zakončíme bez větších problémů. Co se nestihlo letos, dožene se v příštím školním roce. Však se svět nezboří. Doufáme však, že distanční výuku odložíme někam „do skladu“ a hned tak ji nevytáhneme.

V průběhu uzavření škol proběhl zápis do I. třídy, jedna z nejdůležitějších událostí v životě školy a taky malých předškoláků. Opět nám nezbylo nic jiného než nachystat elektronický zápis. Podařilo se nám to, myslím, velmi dobře. K zápisu se přihlásilo

26 dětí, úspěšně tedy navazujeme na loňský, na prvňáky bohatý rok. Z těchto dětí byl dvěma udělen odklad školní docházky, takže se v září těšíme na 24 nových prvňáčků, bude se tedy jednat o nejpočetnější třídu ve škole. Po hubených letech se nám škola utěšeně zaplňuje, což nás velmi těší. Věříme, že si noví žáci budou svoji školní docházku náležitě užívat a všem se jim bude dařit.

Na druhém pomyslném konci naší školy jsou pak naši devátáci, kteří se poctivě připravovali na odložené přijímačky. Zpočátku online a při první příležitosti pak ve škole. Pečlivá příprava se vyplatila a všichni naši devátáci se dostali na zvolené školy. Blahopřejeme jim a přejeme spoustu úspěchů na středních školách.

Na jaře se pak začalo s druhou etapou rekonstrukce školy. První část byla po menších či větších peripetiích úspěšně dokončena v listopadu loňského roku. Nyní věříme nebo možná hlavně doufáme, že rekonstrukce tělocvičny a zázemí s jídelnou a školní družinou bude dokončena v plánovaném termínu do konce letních prázdnin.

Na závěr bych chtěl opět poděkovat všem žákům, rodičům, provozním zaměstnancům a mým kolegům, že jsme letošní školní rok zvládli s hlavou nahoře, přestože jsme narazili na protichůdné názory, na jiné pohledy na věc, na problémy při distanční výuce. Vždycky jsme však dokázali komunikovat se vzájemným respektem a snažili se pochopit názor druhého. Za to jsem opravdu rád a chci věřit, že tomu tak bude i do budoucna.

Na úplný závěr mého příspěvku bych Vám pak chtěl popřát krásné léto, příjemnou dovolenou, a hlavně co nejnornější každodenní život.

Za kolektiv zaměstnanců ZŠ Bílá Lhota Radek Pospíšil

ZA VLASTNEM BOHUMILEM TILCEREM Z HRABÍ (1887 – 1944)

Bohumil Tilcer se narodil 8. června 1887 v obci Hrabí na č.p. 19. Jeho rodiče Ignác Tilcer z Hrabí a Barbora rozená Vařeková z Palonína svému synovi dali jméno Theofil, které však v úředním styku nepoužíval. V dokumentech, které jsem měl při sestavování tohoto článku k dispozici, je vždy uváděn pod jménem Bohumil, což je slovanské jméno, které vzniklo jako překlad řeckého „*Theophilos – Bohu milý*“.

Svoji školní docházku začal v Obecné škole v Bílé Lhotě školním rokem 1893/4 a ukončil ji absolvováním učitelského ústavu. Jeho působištěm, pravděpodobně prvním, se stala v letech 1908 – 1914 trojtřídní škola v Dlouhomilově, ve vesnici mezi Zábřehem a Šumperkem - v Hanušovické vrchovině. Během svého působení v Dlouhomilově se však věnoval nejen vzdělávání nejmladšího žactva, ale byl činný i v místním tělocvičném spolku Sokol - v r. 1912 byl zvolen místostarostou Sokola o rok později, když byl sokolský zábřežský okrsek rozdělen na dva obvody: zábřežský a bloudovský, se stal dokonce vedoucím prvního z nich, jenž sestával z obcí Zábřeh, Zvole, Hrabová, Leština, Lesnice, Dlouhomilov a Ráječek. O tom, že se věnoval ochotnickému divadlu, svědčí dochovaná zpráva v tehdejší místní tisku. V Moravském severu z 4. 4. 1916 se píše, o jeho účasti v dramatu českého spisovatele Jaroslava Vrchlického – Exulanti, průběhu z pobělohorské doby. Sbor dobrovolných hasičů Dlouhomilov nechal uveřejnit toto poděkování: „*Ačkoliv bylo šeredné počasí, byla účast nad očekávání skvělá. Byli jsme jak výkony, tak i výpravou přímo nadšeni. Největšího uznání zasluhují br. Bohumil Tilcer, Ant. Konečný, kteří s nevšední obětavostí velkou svou prací o zdar divadla se přičinili. Sbor děkuje ochotníkům. Doufá v další osvětovou práci.*“

Školní třídy byly tehdy početné, ve školním roce 1913/14, v němž se nadobro rozloučil s dlouhomilovským žactvem, docházelo do 3. třídy, v níž byl třídním učitelem, asi šedesát žáků. Byl to rok zapsaný do dějin Evropy sarajevským atentátem, který probudil válečné běsnění, jež se nevyhnulo ani B. Tilcerovi. V týdnu od 29. 6. – 5. 7. 1914 v dějepise ještě pojednal před žactvem na téma: „*O vládě J. V. císaře Františka Josefa I.*“, v sobotu se ve zdejší kostele Všem svatých konala mše za zabitého následníka trůnu a jeho choti a v létě začala mobilizace. Toho léta byl Bohumil Tilcer odveden do Rakousko-uherské armády, globální válečný konflikt započal.

Sloužil u 13. zeměbranceckého pěšího pluku v hodnosti poručíka. Jednalo se o olomoucký pluk, do něhož byli mobilizováni muži z Olomoucka a Šumperska. Pluk operoval především na různých místech východní fronty a tvořil tak součást soukolí, jež čelilo tlaku ruského kolosu. Válka pro příslušníky tohoto sboru začala v noci ze 7. na 8. srpna 1914, kdy regiment postupně opustil Olomouc a směřoval do Krakova a dále do Haliče. Rok 1914 tak vojáci prožili na haličské části fronty. Zažili letní boje u Krásniku, Lublinu i podzimní ústup z Haliče, aby se po přeskupení rakousko-uherských sil opět zapojili do střetů na Sanu a Visle a po dalším ústupu pod ruským tlakem se zapojili do obrany Krakova. V roce 1915 se pak zájem rakousko-uherské i ruské strany obrátil směrem ke Karpatům. Olomoučtí zeměbranci drželi počátkem roku 1915 pozice na řece Nidě v oblasti Mozgawa – Wojslawice, avšak poté, co v dubnu 1915 vyvrcholil ruský tlak na Karpaty, který vyvolal rakousko-uherskou a německou protiakci, připojili se i příslušníci 13. zeměbranceckého pěšího pluku k operacím ve východní Haliči. Zde pak prošli

ohněm bojů u Klimontova, účastnili se postupu k Visle a dále k Bugu a na Volyň, bojovali u Sokalu, Skomoroch a u Dublan. Zde pak v roce 1916 čechoslováci ze severní Moravy čelili tlaku tzv. Brusilovovy ofenzívy, kterou generál Alexej Brusilov zahájil nepřetržitou šestihodinovou dělostřeleckou palbou (v některých místech trvala až 45 hodin) v celé jižní části východní fronty. Moment překvapení byl pro Rakousko-uherskou armádu ohromující, neboť měsíce bojové nečinnosti udělaly své. Bojová ostrážitost i morálka byla pokleslá. Vojáci v zákopech chráněných ostnatými dráty nepředpokládali útok Rusů. Tilcerův pěší pluk prchal před nezadržitelným útokem ruského dělostřelctva a před možným sevřením a obklíčením. Zažil bombardování svých pozic i samotného města Dubna. Nakonec byli posláni k Bokijimě, aby zde zmařili pokus o obklíčení vojsk u Dubna. Během jednoho dne ztratila Tilcerova zeměbranecká divize 30 důstojníků a dva tisíce mužů. Celé čtyři divize přebíhali do zajetí. Od poloviny června 1916 se jednotky 13. zeměbraneckého pěšího pluku stáhly do prostoru vesnice Stremilche, jižně od řeky Sudylivky. Ze zbylých rot tohoto pluku se staly zálohy 46. divize u vsi Burkachi. Čtrnáctý den po zahájení mohutné Brusilovy ofenzívy, 20. 6. 1916, padl praporčík Bohumil Tilcer, ve výše popsané jižní části Volyňské oblasti, u městečka Berestečko, do ruského zajetí. Během prvních dvou týdnů ofenzívy Rusové zajali 200.000 rakousko-uherských vojáků. Den Tilcerova zajetí se stal osudným pro celý jeho pluk, neboť ruským jednotkám se podařilo překonat zdejší řeku Styr, vnikli do zákopů, kterými postupovali do hloubky obrany, početní převahou obklíčili olomoucký pluk. Při snaze dostat se z obklíčení padl velitel pluku, plukovník Dokoupil. V den Tilcerova zajetí padlo 60 mužů pluku, 350 bylo zraněno, 3135 mužů se vzdalo se 72 důstojníky. Ještě 1. července 1916 byl Bohumil Tilcer veden jako praporčík Rakousko-uherské armády, i když již byl několik dní v ruském zajateckém táboře.

Tilcerův pobyt v zajateckých táborech se sice prozatím nepodařilo zmapovat, ale je jisté, že se stal členem Československých legií v Rusku, když nejprve sloužil u 2. jízdního pluku v hodnosti praporčíka. Československé jednotky ze zajatých rakousko-uherských vojáků se začaly na ruském území formovat v jízdu rozkazem velitele sboru generála Šokorova z 25. 6. 1918, kdy byl štábní rotmistr Linsbauer pověřen formováním čsl. jízdních částí. Zároveň vyšel rozkaz k vytvoření 1. divisionu 1. čsl. jízdního pluku, který byl tvořen třemi eskadrony o síle 100–120 mužů a jedním kulometným oddílem se 6 kulometry. 2. září 1918 byl tento division rozšířen na 1. čsl. jízdní pluk, který od 12. září 1918 používal čestný název Jana Jiskry z Brandýsa, což byl poslední útvar v legiích, v němž Bohumil Tilcer sloužil v hodnosti kapitána. 1. čsl. jízdní pluk vznikl v Čeljabinsku z dobrovolníků jezdecké zbraně jako průzkumná jednotka Čsl. sboru v Rusku. Jeho eskadrony bojovaly v oblasti Jakatěrinburgu, Tagilu, Syzraně, Inzy, Kunguru; koncem roku 1918 byl pluk jako celek poslán střežit oblast Bijska v jihozápadní části Sibiře. K 1. 1. 1919 je B. Tilcer veden jako člen tzv. Sibiřské armády v hodnosti praporčíka. V sibiřské armádě ještě z Bílé Lhoty sloužili: svobodník Blechta František – zajat 15. 9. 1915, Bučač; vojín Josef Doležel – zajat 24. 10. 1914 u Zvole; vojín Oldřich Příkopa – zajat 1. 5. 1915, Kaluš.

I když Velká válka nakonec skončila, boje legionářů v Rusku neustávaly. V rámci Ruské občanské války legionáři bojovali s bolševiky. Boje vyvrcholily ústupem čsl. legií až do Vladivostoku, města na Dálném východě, jehož břehy přiléhají k Tichému oceánu. Odkud byly postupně transportovány po moři. 1. jízdní pluk Jana Jiskry z Brandýsa byl z Ruska transportován na anglické lodi M. S. Dollar z přístavu ve Vladivostoku. Legionáři tehdy propluli rozbouřeným Japonským mořem do Tichého oceánu, rovník překonali 14. 6. 1920. Jakmile dorazili ke břehům Ameriky, započalo vylodování na vlakový transport. Pokračovali přes

Severní Ameriku z Vancouveru přes Edmonton, Vinipek do Halifaxu. 17. července 1920 odrazili od břehů Ameriky, projeli mořem, v němž se potopil Titanik, a směřovali přes Atlantický oceán k Anglii. Na evropském kontinentě se vylodili v německém přístavu Cuxhafen. Legionáři dorazili do Československa vlakem přes stanici Brody 29. července 1920. Tím byla jejich šestiletá cesta kolem světa dokonána.

Během svého pobytu v Rusku byl B. Tilcer výnosem vojenského velitelství ve Vídni z 22. 3. 1918 souzen za protirakouskou činnost válečného zajatce v ruském zajetí.

29. července 1920 ukončil činnost v legiích a k 1. srpnu 1920 byl v hodnosti kapitána přeložen do kategorie důstojníků z povolání, a to k jezdeckému pluku č. 4. V říjnu tohoto roku, pravděpodobně na základě hrůz, které ve válce zažil, vystoupil z římskokatolické církve a zůstal bez vyznání.

Legionářský kapitán B. Tilcer se chtěl po válce angažovat v Zábřehu. Ve výroční den vzniku Československa v r. 1920 pronesl na sokolské zahradě pěknou slavnostní řeč před mohutným průvodem všeho občanstva města a okolí. V jedné ze zdejších škol chtěl pokračovat po válce ve svém učitelském povolání, neboť v novinách Stráž severní Moravy a v Moravském severu z listopadu 1920 vyšlo oznámení Okresní školní rady v Zábřehu o konání její schůze, na níž byli představeni učitelé Otýlie Karkošová, Emil Fiala a Bohumil Tilcer, jako učitelé první české obecné školy v Zábřeze.

Jaké okolnosti vedly Tilcera k tomu, že školu vyměnil za armádu, archivní prameny nesdělují. Ukazují však na skutečnost, že minimálně od roku 1923 v Československé armádě sloužil, a to jako důstojník hospodářské služby. Od 1. 12. 1923 byl zařazen mezi důstojníky hospodářské služby z povolání pod 7. dělostřelecký pluk, jehož velitelství se nacházelo v Olomouci. 31. 7. 1928 byl přemístěn k 1. pěší divizi, majorem hospodářské služby byl jmenován 29. prosince 1928. Od 4. 7. 1929 sloužil v hodnosti majora intendanstva, k r. 1930–1934 je připomínán na zemském vojenském velitelství v Brně. Stal se členem Čsl. vědeckého ústavu vojenského. Absolvoval vojenskou intendantní školu pro výchovu důstojníků zásobovacího sboru – intendant v poli je pomocníkem a odborným rádcem svého velitele a jeho štábu ve věcech týkajících se zaopatřování vojsk proviantem, oděvem, penězi, účelného hospodářství věcného i finančního. Dnem 30. 11. 1933 byl major intendant B. Tilcer jmenován přednostou intendance 1. horské brigády na zemském velitelství v Bratislavě, 31. října 1934 ustanoven přednostou intendance hranické 8. divize. Na podplukovníka byl povýšen 1. ledna 1936. Na valné hromadě odbočky Svazu čsl. důstojnictva ve Zlíně pronesl 16. 2. 1937 proslov na téma „*Idea Svazu čsl. důstojnictva, činnost v r. 1936, program na r. 1937*“.

Po mnichovské zradě se jako bývalý legionář a československý důstojník nemohl ztotožnit s nastalými událostmi. Jeho čest, věrnost lidu a vlasti mu velela, pokračovat v boji za svobodu Československa proti fašismu.

Během války se aktivně účastnil na odbojové činnosti. Proti utlačovatelům bojoval v rámci Československé obce legionářské – místní jednota Litovel. V této organizaci se sdružovali lidé, kteří do 28. října 1918 dobrovolně vstoupili do československých legií. Byli to právě legionáři, kteří za své postoje a věrnost demokratickým hodnotám První republiky platili nejvyšší cenu – to byl osud i legionáře Tilcera.

Organizace vojenského odboje posilovala členskou základnu a v r. 1943 se pokusila do svých řad získat i brig. Gen. Jana Šmolcase z Olomouce, který byl zdejší významnou vojenskou osobností. Jelikož již byl jednou gestapem zatčen a vězněn, nedůvěřoval novým pobídkám k další odbojové činnosti. Až na podzim 1943 ho znovu oslovil pplk. Tilcer, tomu již neodmítl a svoji účast přislíbil. Brigádní generál Šmolcase a pplk. Tilcer měli za sebou

obdobnou legionářskou dráhu. Tehdy byl pplk. Tilcer zapojen do odbojové skupiny plk. gšt. Ladislava Kvapila, který se účastnil hnutí Obrana národa. Organizovali vojenský odbor na Olomoucku, nicméně v na jaře 1944 byli prozrazeni. Tilcerovo zatčení proběhlo u jeho strýce Mořice Tilcera v Hrabí na č.p. 31, který v jeho rodné obci provozoval obchod se smíšeným zbožím. Zde ho dostihla tajná policie nacistického Německa. Při útěku byl gestapákem lehce postřelen, zatčen a odvezen k výslechu. Ve dnech 1. 4.–30. 4. 1944 byl vězněn v Kounicových kolejích v Brně, zde pravděpodobně i vyslýchán. Společně se zmíněným odbojářem Kvapilem byl odsouzen téhož roku k smrti a v listopadu téhož roku popraven. Ze článku Josefa Broučka „Země tmou se přioděla“, který vyšel v r. 1980 v č. 1 bělohotského zpravodaje, byl Bohumil Tilcer popraven 2. 11. 1944 v polské Vratislavi. Tento den se podle usnesení Krajského soudu v Litovli považuje za den, který nepřežil. Jen v této německé věznici bylo v letech 1939–1945 zavražděno nebo umučeno nacisty téměř 1000 českých antifašistů.

Ihned po válce ho prezident republiky vyznamenal in memoriam Československým válečným křížem 1939, jako odbojáře, jenž za svoji vlast přinesl oběť nejvyšší. Jeho hrob není znám, spíše neexistuje, jen ten symbolický – na zdech monumentálního památníku 2. světové války v Hrabyni, kde jsou na zdech na destičkách uvedena jména padlých čs. a sov. vojáků a občanů severní Moravy, kteří položili životy na všech frontách války. Zde, na jedné z destiček, je uvedeno jméno pplk. Bohumila Tilcera z Hrabí, učitele, legionáře, důstojníka a odbojáře, a to mezi dalšími 13 tisíci oběťmi války. Fotografie s jeho jménem a životopisnými daty nese i pomník na návsi v jeho rodném Hrabí a ve Vratislavské věznici, kde zahynul, byla v roce 2020 odhalena pamětní deska jako vzpomínka na zde umučené a zavražděné Čechy.

Napsal Antonín Hampl, správce Vesnického muzea Želechovice k 100. výročí České obce legionářské.

Poznámky ke zdrojům:

Deník z války Josefa Novotného, II. kulometná rota, 8. čl. pluk; Seznam sibiřské armády (Kancelář Čsl. legií v Praze) 1919, vyšlo v Čsl. legionáři, str. 13, 25, 110;

Výnos vojenského velitelství ve Vídni z 22. 3. 1918 (uloženo ve Státním archivu Olomouc);

Třídní výkazy Národní školy v Dlouhomilově 1908–1914;

Prause: Brig. Gen. J. Šmoldas. Ruský legionář a účastník domácího protinacistického odboje, 2019, UP Olomouc, dipl. práce;

Karas, Jar.: 2. čl. jízdní pluk „Sibiřský“, Plzeň, 2103, Západočeská univerzita v Plzni, dipl. práce;

Stráž Moravy č. 45 z 11. 11. 1920;

Moravský sever č. 47 z 5. 11. 1920, č. 16 z 4. 4. 1913, č. 9 z 28. 2. 1936, č. 46 z 29. 10. 1920, č. 14 z 21. 3. 1913, č. 4 z 12. 1. 1912;

Zlín č. 7 z 15. 2. 1937;

Moravské noviny č. 6 z 9. 1. 1912;

Nová Severní Morava z 15. 10. 1920;

Národní listy č. 283 z 14. 10. 1934, č. 338 z 10. 12. 1933;

Adresář Protektorátu Čechy a Morava pro průmysl, živnosti, obchod..., 1939;

Zatloukal, J.: Svědectví Kounicových kolejí, 1947;

Ročenka Státního okresního archivu v Olomouci, 2001, č. 9;

Adressbuch von Gross-Brünn, 1934, 1932, 1930;

Osobní věstník min. nár. osvěty, č. 86 z 17. 11. 1923, č. 41 z 20. 5. 1922, č. 41 z 28. 7. 1828, č. 57 z 21. 7. 1923, č. 22 z 17. 3. 1923 a č. 64 z 15. 12. 1945. Ranglisten der k. k. Landwehr und der k. k. Gendarmerie 1/1718, vydáno 1918, str. 263. Martinková, Petra: Československá obec legionářská – místní jednota Litovel. In: Ročenka Státního okresního archivu v Olomouci, roč. 9, Olomouc 2000, s. 41–42.

BROUŠENÍ DOSTÁL

V Hradečné je nově otevřena brusírna nožů.

Brousím a opravuji nože, nůžky, sekery,
čepele sekaček

a cokoli dalšího vás napadne.

Cena za malý nůž činí 35 Kč.

Pro více informací mi zavolejte
na tel. číslo

723 547 813

nebo navštivte

www.brouseni-dostal.cz

DVOREK PRO DĚTI

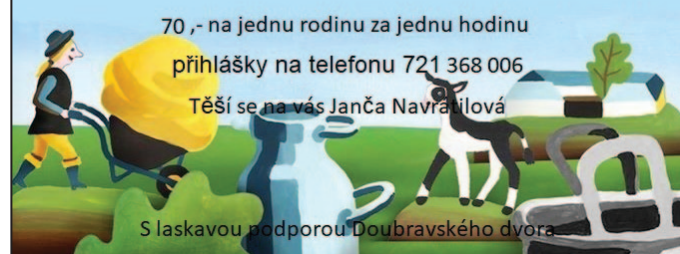
venkovní program pro rodiče s dětmi

(1,5 až 4 roky)

kdy: **každou STŘEDU 9.30 - 10.30**

kde: **DOUBRAVSKÝ DVŮR u
Červenky, sraz u rybníka**

**Společné tvoření, hraní, zpívání,
společně strávený čas.**

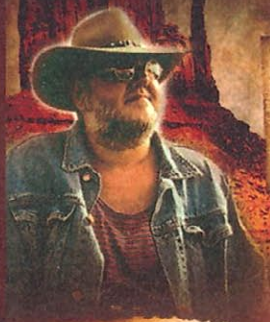

70,- na jednu rodinu za jednu hodinu

přihlášky na telefonu 721 368 006

Těší se na vás Janča Navrátilová

S laskavou podporou Doubravského dvora

MICHAL TUČNÝ
REVIVAL BAND

SALOON
LAZY
1955

MICHAL TUČNÝ REVIVAL BAND

OBEC BÍLÁ LHOTA VE SPOLUPRÁCI
S ARBORETEM BÍLÁ LHOTA
POŘADÁ

V NEDĚLI 20. 6. 2021 V 15:00 HOD.
V JÍZDÁRNĚ MÍSTNÍHO ARBORETA

VSTUPNÉ: 100,-Kč

SDH Řimice pořádá

www.rimice.cz

V sobotu 26. 6. 2021

26. ročník

Pochod pohádkovým lesem

Začátek ve 12 hodin na hřišti v Řimicích *
Bohaté občerstvení zajištěno

Na akci se podílejí:

Obecní úřad Bílá Lhota, ZD Haňovice

ŠKODA
Financial Services
Úvěr, Leasing, Pojištění, Mobilita.

auto hlavaček

LS Sternberk

AE autoservis
SERVIS DOUBRAVICE
AUTODIAGNÓZA PRO VAŠE AUTO

LESYČR

Litovel
Original Beer
Klasický vařené pivo

* Návštěvníci budou vpuštěni na trať od 12 do 16 hodin

NA KOLE DĚTEM

Ze Štěpánova po Hané
s Josefem Zimovčákem

partneři cyklojízdy

Eliška a Milan Kolomazníkoví
Realitní tým
REMAX G8 reality
www.eliskakolomaznikova.cz

Fit-day®
Objev sílu přírody

SVATBY MORAVA A SLEZKO
Zapůjčení atraktivních vozů včetně řidiče
Zážitkové jízdy,
svatby, reklamní akce, narozeniny.
Tel.: 604 922 384

START charitativní cyklojízdy je v sobotu 31. 7. 2021 ve Štěpánově v 9.30 hod.

Zastávky na občerstvení a krátkého odpočinku budou v Litovli, Mladeči, Bílé Lhotě, Bouzově, Javoříčku, Náměšti na Hané, Olomouci. A nepojedeme jenom na kole. Celý den se můžete těšit na rozmanitý sportovní a kulturní program. Vystoupí Michal Nesvadba, Železný Zekon, folklorní soubor Hanačka, parkour Ostrava ADD lead, Acoustic Lumen, Bobule a další.

Připraveno je pro Vás spousta soutěží, her, skákací hrad a jiný doplňkový program.

[e-mail:milan.kolomaznik@re-max.cz](mailto:milan.kolomaznik@re-max.cz)
Tel.: 774 302 313

Budeme rádi, když se nenecháte odradit celkovou délkou trasy a zúčastníte se alespoň některé její části. Jaký úsek zvolíte, záleží jen na vás.

Výtěžek z akce bude věnován nadačnímu fondu Na kole dětem na podporu onkologicky nemocných dětí.

partnerská města a obce

Štěpánov	Veseličko	Luka	Polomí	Bohuslavice	Olbramovice	Náměšť na Hané	Těšetice	Ústín	Topolany	Olomouc	Horka nad Mor.	Chomutov

Hravě v doubravě,z.s. pořádá

příměstský tábor

Živly přírody

Doubravský dvůr
u Červenky

2. - 6. srpna 2021

Zažijte týden plný her, zkoumání,
tvoření a prázdninového dovádění!
Táborová hra o 4 živlech přírody
děti provede dobrodružstvím,
na které se nezapomíná!

Cena 1950,-
Tábor je pro děti 5-10 let

Stravování: dopolední a odpolední svačinu s sebou, oběd zajištěn
Pokud máte zájem, bližší info lkdoubravacek@gmail.com, 721 368 006

www.doubravacek.webnode.com